

Casa del Carrer del Pont,13

Sant Quirze de Besora

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Carrer del Pont núm. 13
Emplaçament A la part oest del carrer del Pont mirant al davant de la plaça de l'Òmnium Cultural i delimitant amb les finques núm. 11 i 15.
Alçada: 576,3

Coordenades:

Latitud: 42.100475266339
Longitud: 2.2219177997773
UTM Est (X): 435663
UTM Nord (Y): 4661225

Classificació

Número de fitxa 08237 - 45
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XIV (muralla)- XIX
Any 1878
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La façana presenta alguns despreniments del morter que la revesteix deixant a la vista l'aparell i fàbrica original de carreus de pedra i de riu. Les obertures han estat modificades i reformades notablement però encara conserva els valors essencials en la seva façana. Caldria reparar la coberta.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Sí. IPA. Núm. 23781
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Residencial

Titularitat	Privada
Titular:	5614421DG3651S0001JR
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dg., 02/07/2023 - 16:54

Descripció

Es tracta d'una finca entre mitgeres situada al carrer del Pont de Sant Quirze i delimitant amb la finca núm. 15 i la finca núm. 11 del carrer del Pont. Correspon amb la clàssica parcel·la entre mitgeres de planta rectangular allargassada i composta per una planta baixa i dues plantes pis cobertes amb teulada a dues vessants de teula ceràmica àrab i amb el carener paral·lel a la façana orientada a l'oest i mirant al carrer del Pont, avui dia plaça Òmnium Cultural. La composició de la façana és geomètrica i ordenada amb un predomini del massís respecte el buit. A la planta baixa s'hi obren dos locals comercials, antics obradors, un d'ells coronat en arc rebaixat de maó ceràmic. Damunt seu hi ha dues plantes on s'obren dues finestres rectangulars que es corresponen amb dos antics balcons, la llosana de pedra de les quals encara existeix. Al seu damunt i coincidint amb la planta segona hi ha dues balconeres més amb els balcons situats al pla de la façana i amb la barana de barrots de forja de secció quadrada volutes a la part inferior i passamà recte. Corona la façana una cornisa bisellada de tres filades de maó pla que amanera de barbacana sosté la coberta. A la planta segona entre les dues balconeres hi ha la data de 1878 corresponent amb la darrera reforma. L'aparell de la façana, possiblement de maçoneria de còdols de riu no és visible ja que es conserva emmascarat a sota d'una capa de morter i ciment amb pintat de color rosat. La façana del darrere que mira als horts de damunt del Ter està protagonitzada per tenir un buit per damunt del massís amb àmplies galeries i eixides situades a diferents nivells i coronades per arcs de mig punt molt rebaixats.

Observacions:

Casa que delimita amb la muralla a la part posterior la qual juntament amb les finques núm. 7, 9 i 11 respectivament i que es conserva a la part inferior amb un aparell de còdols de riu, units amb argamassa de calç i col·locats en filades regulars i horitzontals. En aquest tram també hi ha un predomini del massís respecte el buit. Caldria documentar bé la traça de la muralla en aquest sector i establir quins són els trams conservats i els que no. Val a dir que la numeració cadastral i numèrica dels carrers ja que l'emplaçament actual correspondria amb la finca núm. 16 i no pas amb el número 13. segurament aquests canvis de numeració van ser deguts i provocats per l'enderroc de tota la franja de cases que hi havia en el solar en el moment que es va portar a terme el procés d'urbanització de la plaça de l'òmnium cultural.

Història

La casa ens surt referenciada al "*cuaderno de liquidaciones o amillaramiento de sant quirze de Besora de l'any 1862*" a mans de Teresa Espadalé. Val a dir que fa al·lusió a la finca núm. 16 que seria el número històric de la parcel·la, malgrat que avui sigui el número 15. En aquesta inscripció amb número 62 especifica: "*Por una casa con su huerto adyacente en la calle del Puente número 16*" i amb un valor de 120 cèntims. Teresa Espadalé. De tots els Espadaler localitzats resulta difícil saber quin era el que feia al·lusió. En destaca un tal Josep Espadaler Paraire que residia al carrer del Pont 10 i que en deien el "sapí" al 1830. Serrallonga, Joan, 1998. Ob cit. Apèndix III. P-209. per proximitat podria correspondre amb el mateix Tanmateix la casa que inicialment eren dues la núm. 13 surt a nom de maria Font la inscripció núm. 72 "*por una casa con su huerto adyacente a la calle del Pont núm 13*" amb un valor de 100 cèntims. La casa va

passar a mans de Joan Miró que segons els censos consultats de l'arxiu del castell de Montesquiú corresponien a una família de paraires i teixidors de Montesquiú (Serrallonga, Ob. cit. Apèndix III. P-207) . No obstant això la parcel·la tindria un origen medieval com a casa gremial de planta baixa i dues plantes pis i amb la part posterior que donava accés a les muralles.

Bibliografia

SERRALLONGA URQUIDI, JOAN (1998). Sant Quirze de Besora de 1714 a l'actualitat. Eumo editorial.

ACM. Carpeta 17 plec 2 "registro de versanas de los años 1828-30"

AMQ. Cuaderno de liquidaciones y amillaramiento. 1862. Sant Quirze de Besora. Carpeta 1016.

